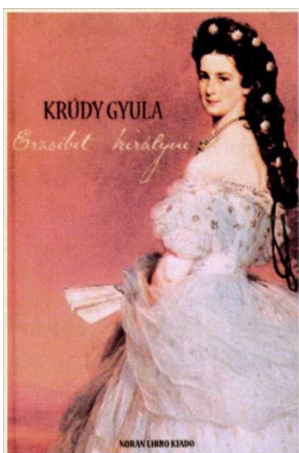

Királynélegendák

Hogy a szabadságharc leverőjéből Ferencjóska lett, abban a történelmi okok és érdekek mögött bizonyára érzelmformáló szerepe volt Erzsébet királynénak. Végtere is könnyebb megkedvelni egy felénk rokonszenvet mutató, s a kor szépségének tartott különleges asszonyt, mint a pedáns hivatalnok életét folytató katonauralkodót. A közemlékezet sok jót – még a kiegyezésben is egyféle oroszlánszelídítő-nő szerepet – tulajdonított neki, és országszerte névadással hálálta meg. Legendás alak lett, s a legendák még életében születtek. Részben úgy, mint minden legenda, közszájon hirt, benyomást kiszínezetten továbbadva, részben írói tollból.

Krúdy Gyula egyébként is erős legendateremtő vénájú író volt, tolla nyomán titokzatosabbak a nyíri erdők, vadvizek vagy a felvidéki kisvárosok, mintha ezeket sorainak elolvasása nélkül tekintenénk meg. Valós alapú Erzsébet-legendáit élete folyamán alakította, színezte cikkekben, elbeszélésekben, könyvekben. Ezekből válogatott össze egy pompás csokrot *Kelecsényi László*. Mint az utószóban írja: „*tetszhalálból feltámasztott könyv*” ez, mert már 1944-ben meghirdették *A királynő költője* című válogatást, amelyet akkor elsodort a háború. Újra össze kellett gyűjteni. A 22 történet a történelmi valóság mozaikjaiból és a közemlékezetben való visszatükröződéseiből építkezik.